

Sygn. akt. III K 156/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Krawczyk

Protokolant: Jolanta Dutczak-Góldyn

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach 31 lipca 2019r., 13 września 2019r., 13 grudnia 2019r., 17 stycznia 2020r., 19 lutego 2020r., 5 czerwca 2020r., 6 lipca 2020r. 10 sierpnia 2020r.

sprawy:

S. K., syna J. i S. z domu K.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w lipcu 2014r. przywłaszczył od J. S. kwotę 600 000,00 zł przekazaną przez pokrzywdzoną podejrzanemu na zakup dwóch mieszkań we W. w jej imieniu, w ten sposób, że dokonał on zakupu rzeczonych mieszkań, lecz na swoją rzecz i w swoim imieniu, nie przenosząc własności któregośkolwiek z zakupionych mieszkań na pokrzywdzoną J. S., ani też nie zwracając jej kwoty 600 000,00 zł

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk.

I. uniewinnia oskarżonego S. K. od popełnienia zarzuconego mu czynu;

II. zasądza od oskarżycielki subsydiarnej J. S. na rzecz oskarżonego S. K. zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2880 zł;

I. na podstawie art. 640 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 1 k.p.k. zasądza od oskarżycielki subsydiarnej J. S. na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania i wymierza jej opłatę w kwocie 240 zł.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18 sierpnia 2020r.	Sygnatura akt	III K 156/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych			

czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

**1. USTALENIE
FAKTÓW**

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. K.	S. K. zarzucono, że: w lipcu 2014r. przywłaszczył od J. S. kwotę 600 000,00 zł przekazaną przez pokrzywdzoną podejrzanemu na zakup dwóch mieszkań we W. w jej imieniu, w ten sposób, że dokonał on zakupu rzeczonych mieszkań, lecz na swoją rzecz i w swoim imieniu, nie przenosząc własności któregokolwiek z zakupionych mieszkań na pokrzywdzoną J. S., ani	

		też nie zwracając jej kwoty 600 000,00 zł	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>J. S. razem z mężem P. S. (1) byli zainteresowani kupnem od spółki (...), dwóch mieszkań przy ul. (...) we W. w obiekcie J. C.. Podpisali umowę przedwstępną zakupu tych nieruchomości, jednakże z uwagi na podjęcie decyzji o rozwodzie zrezygnowali z tego zakupu.</p> <p>W lipcu 2014r. J. S., bez wiedzy i zgody P. S. (1), przekazała swojemu ojcu – oskarżonemu S. K. kwotę 600 000 zł, która stanowiła majątek wspólny jej i jej męża. J. S. poleciła oskarżonemu S. K., aby za przekazane mu pieniądze zakupił w swoim imieniu dwa mieszkania, których kupnem była wcześniej zainteresowana, by następnie po jej rozwodzie przenieść na nią własność tych nieruchomości. J. S. chciała w ten sposób ukryć majątek wspólny, który z racji rozwodu podlegałby podziałowi pomiędzy nią, a jej mężem.</p> <p>W tym celu J. S. udała się do biura spółki (...). Pełnomocnikowi spółki (...) powiedziała, że chciałyby scedować na swoich rodziców</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka J. S. - zeznania świadka P. S. (1) - akt notarialny Rep A 14/2015 - akt notarialny Rep A 7/2015 - pismo: wezwanie do zwrotu bezpodstawnego wzbogacenia - zeznania świadka Z. K. - zeznania świadka D. Z. 	<ul style="list-style-type: none"> k. 21-23, 60-61, 100v-102 k. 65-66 k. 37-44 k. 45-52 k. 77 k. 212-124v k. 118-119v 	

umowę przedwstępną kupna lokali przy ul (...).

J. S. nie udzieliła oskarżonemu S. K. pełnomocnictwa do zawarcia w jej imieniu umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu i sprzedaży. J. S. nie chciała bowiem nabywać tych nieruchomości w swoim imieniu z obawy, iż w toku postępowania o podział majątku, uległyby one podziałowi jako majątek wspólny małżonków.

W dniu 17 czerwca 2014r. na podstawie aktu notarialnego Rep A 2658/2014 oraz Rep A 2654/2014 S. K. i B. K. przed notariuszem B. P. podpisali umowę przedwstępną umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu i sprzedaży dwóch nieruchomości przy ul. (...).

Następnie w dniu 9 stycznia 2015r. S. K. i B. K. przed notariuszem B. P. podpisali umowy Rep A 14/2015 oraz Rep A 7/2015 ustanowienia odrębnej własności lokalu i sprzedaży lokali przy ul. (...). Do nabycia tych nieruchomości doszło w obecności J. S. i Z. K..

Podczas spotkania w Kancelarii Notarialnej przy zawieraniu umów kupna sprzedaży lokali, S. K. przyznał, że córka rozwodzi się, dlatego

<p>mieszkania te musi kupić swoim imieniu i dopiero po rozwodzie będzie można przepisać mieszkania na córkę.</p> <p>Oskarżony S. K. poinformował P. S. (1), że J. S. przekazała mu kwotę 600 000 zł. Powiedział mu, aby się nie martwił, że J. S. wzięła z ich majątku wspólnego te pieniądze, ponieważ kupił za nie dwa mieszkania, które będą do podziału pomiędzy niego a J. S. w przypadku rozwodu.</p> <p>Oskarżony S. K., nie przeniósł na J. S. własności nabytych przez niego nieruchomości, ani nie zwrócił jej 600 000 zł. Wobec powyższego w dniu 24 sierpnia 2016r. J. S. za pośrednictwem pełnomocnika, wezwała oskarżonego S. K. do zwrotu 300 000 zł stanowiącej udział J. S. w masie majątkowej powstałej po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej istniejącej uprzednio pomiędzy J. S., a P. S. (1).</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>S. K.</p>	<p>S. K. zarzucono, że:</p>	

		<p>w lipcu 2014r. przywłaszczył od J. S. kwotę 600 000,00 zł przekazaną przez pokrzywdzoną podejrzanemu na zakup dwóch mieszkań we W. w jej imieniu, w ten sposób, że dokonał on zakupu rzeczonych mieszkań, lecz na swoją rzecz i w swoim imieniu, nie przenosząc własności któregośkolwiek z zakupionych mieszkań na pokrzywdzoną J. S., ani też nie zwracając jej kwoty 600 000,00 zł</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p><u>Brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu S. K. tego, że:</u></p> <p>W lipcu 2014r. przywłaszczył od J. S. kwotę 600 000,00 zł przekazaną przez pokrzywdzoną podejrzanemu na zakup dwóch mieszkań we W..</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka J. S. - zeznania świadka P. S. (1) - akt notarialny Rep A 14/2015 - akt notarialny Rep A 7/2015 - akt notarialny Rep A 2658/2014 - akt notarialny Rep A 2654/2014 - pismo: wezwanie do zwrotu bezpodstawnego wzbogacenia - zeznania świadka Z. K. - zeznania świadka D. Z. 	<ul style="list-style-type: none"> k. 21-23, 60-61, 100v-102 k. 65-66 k. 37-44 k. 45-52 k. 26-34 k.35-45 k. 77 k. 212-124v k. 118-119v 	
2. OCena DOWOdów			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania J. S. - zeznania świadka Z. K. - zeznania świadka D. Z. - zeznania świadka Z. K. - akt notarialny Rep A 14/2015 - akt notarialny Rep A 7/2015 - akt notarialny Rep A 2658/2014 - akt notarialny Rep A 2654/2014 - pismo: wezwanie do zwrotu bezpodstawnego wzbogacenia 	<p>Dokonując oceny materiału dowodowego zebranego toczącym się postępowaniu, Sąd nie znalazł podstaw do uznania oskarżonego S. K. za winnego zarzuconego mu czynu. Zebrane w sprawie dowody nie wskazują na to, aby oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa przywłaszczenia.</p> <p>Z relacji świadków w tym zeznań J. S. wynika, że J. S. była w trakcie rozwodu z P. S. (1). J. S. mając świadomość tego, iż z racji rozwodu ich majątek wspólny ulegnie podziałowi, przekazała oskarżonemu S. K. pieniądze w kwocie 600 000 zł, aby kupił w swoim imieniu wskazane przez nią dwa mieszkania. Dopiero po rozwodzie J. S. z P. S. (1), oskarżony miał przekazać J. S. zakupione przez siebie mieszkania.</p> <p>Powyższe świadczy o tym, że J. S. chciała w ten sposób ukryć majątek wspólny i zapobiec jego podziałowi pomiędzy siebie i P. S. (1). J. S. w swoich zeznaniach wskazuje, wprost, że początkowo miała zamiar</p>	

kupić mieszkania w swoim imieniu, jednak nie zrobiła tego, ponieważ wiedziała, że z racji rozvodu majątek wspólny ulegnie podziałowi. Przyznała, że przekazała oskarżonemu S. K. kwotę 600 000 zł, na zakup tych mieszkań.

W tym zakresie zeznania świadka J. S. są spójne, logiczne i zgodne z zeznaniami świadków P. S. (1), Z. K. oraz D. Z..

P. S. (2) zeznał, iż od S. K. dowiedział się, że J. S. przekazała mu kwotę 600 000 zł na zakup dwóch mieszkań. Z relacji tego świadka wynika, że J. S. wyjęła te pieniądze z majątku wspólnego bez jego wiedzy i zgody. Jego zdaniem zabrała je sądząc, że nie będzie musiała się podzielić z nim tą kwotą przy podziale majątku w związku z rozwodem.

Świadek Z. K. – pełnomocnik spółki (...) zeznał, że J. S. chciała scedować umowy przedwstępne kupna mieszkań, na swoich rodziców. Zarówno Z. K. jak i J. S. potwierdzają, że byli obecni przy zawieraniu umów kupna sprzedaży lokali przez S. K.. Z. K. zeznał ponadto, że podczas spotkania w Kancelarii Notarialnej, S. K. powiedział, że córka rozwodzi się, dlatego mieszkania te musi kupić swoim imieniu i

		<p>dopiero po rozwodzie będzie można przepisać mieszkania na córkę. Natomiast świadek D. Z. – koleżanka J. S. przyznała, że założeniem takiego postępowania było pozbawienie pieniędzy ówczesnego męża.</p> <p>Zeznania powyższych świadków są spójne, konsekwentne i wzajemnie się uzupełniają. Z ich zeznań wynika, że J. S. w celu ukrycia majątku wspólnego przekazała oskarżonemu kwotę 600 000 zł na zakup wskazanych przez nią mieszkań, a oskarżony S. K. postąpił zgodnie z jej wolą nabywając te mieszkania w swoim imieniu i na swoją rzecz.</p> <p>Dowody w postaci aktów notarialnych nie budzą wątpliwości. Dokumenty te potwierdzają, zakup przez oskarżonego S. K. dwóch nieruchomości we W..</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>- wyjaśnienia oskarżonego S. K.</p>	<p>Sąd nie uznał za wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego w zakresie,</p>	

		<p>w jakim wyjaśniał, że pieniądze w kwocie 600 000 zł, jakie otrzymał od J. S. stanowią zwrot pożyczki, udzielonej jej przez oskarżonego kilka lat wcześniej. Wyjaśnienia oskarżonego nie znajdują potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym.</p> <p>Dowody opisane w punkcie 2.1 Tabeli będących podstawą ustalenia faktów jednoznacznie wskazują jednoznacznie, że pieniądze te stanowiły współwłasność J. S. i jej męża P. S. (1). Tym samym Sąd nie dał wiary oskarżonemu również w zakresie w jakim wyjaśnił, że mieszkania zakupił z własnych środków.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-	-
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo	-	-

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-	-
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-			
#	3.4. Umorzenie postępowania	-	-
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
-			
#	3.5. Uniewinnienie	I.	S. K.
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
Oskarżycielka posiłkowa zarzuciła oskarżonemu S. K. popełnienie przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. tj. przywłaszczenia			

rzeczy ruchomej znacznej wartości.

Art. 284 § 2 k.k. stanowi, że odpowiedzialności karnej podlega ten, kto przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą. Jest to typ kwalifikowany polegający na przywłaszczeniu sobie cudzej rzeczy ruchomej (tzw. sprzeniewierzenie).

Rzecz ruchoma definiowana jest w doktrynie w sposób negatywny, jako wszystko to, co nie jest nieruchomością.

Ruchomość, w przeciwieństwie do nieruchomości, można fizycznie przenieść.

Ponadto zgodnie z art. 115 § 9 k.k. rzeczą ruchomą lub przedmiotem jest także polski albo obcy pieniądź lub inny środek płatniczy, środek pieniężny zapisany na rachunku oraz dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej albo zawierający obowiązek wypłaty kapitału, odsetek, udziału w zyskach, albo stwierdzenie uczestnictwa w spółce.

Według wypracowanego w doktrynie i orzecznictwie stanowiska przez przywłaszczenie, którego znamiona opisane są w art. 284 § 1 k.k. powszechnie rozumie się rozporządzenie jak swoją własnością cudzą rzeczą ruchomą lub cudzym prawem majątkowym,

z wykluczeniem osoby uprawnionej. Natomiast przestępstwo opisane w art. 284 § 2 k.k. polega na przywłaszczeniu rzeczy, ale nie prawa majątkowego powierzonej sprawcy. Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy przedmiot przestępstwa przywłaszczenia mogą stanowić pieniądze. Nie mogą nimi być nieruchomości, bowiem nieruchomość nie jest rzeczą ruchomą.

Istotą przestępstw wskazanych w art. 284 k.k. jest bezprawne rozporządzenie się cudzą rzeczą ruchomą, znajdującą się w posiadaniu sprawcy z wyłączeniem osoby uprawnionej (właściciela) jak swoją własnością, poprzez włączenie jej do swego lub innej osoby majątku i powiększenie w ten sposób swojego lub innej osoby stanu posiadania (por. wyrok SN z 6.01.1978 r., V KR 197/77, OSNPG 1978, Nr 6). Art. 284 § 2 k.k. określa typ kwalifikowany przywłaszczenia, zwanego sprzeniewierzeniem, ze względu na nadużycie zaufania związane z uzurpacją władztwa nad danym przedmiotem, który uzurpatorowi został powierzony przez właściciela lub posiadacza.

Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Oskarżonemu S. K. zarzucono, że w lipcu 2014r. przywłaszczył od J. S. kwotę 600 000,00 zł przekazaną przez pokrzywdzoną podejrzanemu na zakup dwóch mieszkań we W. w jej imieniu, w ten sposób, że dokonał on zakupu rzeczonych mieszkań, lecz na swoją rzecz i w swoim imieniu, nie przenosząc własności któregokolwiek z zakupionych mieszkań na pokrzywdzoną J. S., ani też nie zwracając jej kwoty 600 000,00 zł.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że intencją J. S. było ukrycie 600 000 zł, które wyjęła z majątku wspólnego należącego do niej i jej męża P. S. (1). Z zebranego materiału dowodowego, w tym z relacji J. S. wynika, że przekazała ona kwotę 600 000 zł swojemu ojcu i poleciła mu nabycie za te pieniądze dwóch nieruchomości we W. w jego imieniu i na jego rzecz, a następnie po rozwodzie, przeniesienie na J. S. własności tych nieruchomości.

Natomiast w zarzucie postawionym oskarżonemu S. K., oskarżycielka posiłkowa zarzuca, iż oskarżony nabył przedmiotowe nieruchomości wbrew jej bowiem na swoją rzecz i w swoim imieniu. J. S. nie udzieliła oskarżonemu S. K. pełnomocnictwa do

nabycia w jej imieniu tych nieruchomości. Co więcej J. S. była obecna w Kancelarii notarialnej B. P., podczas nabywania przez oskarżonego tych nieruchomości i nie negowała tego, że oskarżony nabywa je w swoim imieniu i na swoją rzecz.

Elementem strony podmiotowej przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. jest zamiar sprawcy traktowania rzeczy jak własnej i uzewnętrznienie woli zerwania łączności właściciela z rzeczą, a także woli włączenia tej rzeczy do majątku swojego bądź innej osoby. Sprawca tego przestępstwa ma zamiar dysponowania rzeczą jak właściciel, z pominięciem osoby uprawnionej, a nie tylko czasowe utrudnianie bądź uniemożliwianie właścicielowi korzystania z rzeczy (wyrok SA w Poznaniu z 26 marca 2013 r., II AKa 44/13, LEX nr 1324761).

W ocenie Sądu w zachowaniu oskarżonego S. K. nie można dostrzec elementów strony podmiotowej przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. Oskarżony nie potraktował otrzymanych od J. S. pieniędzy jak swojej własności. Nabywając za te pieniądze dwie nieruchomości, postąpił zgodnie z wolą oskarżycielki posiłkowej. J. S. relacjonowała, że

przekazała oskarżonemu pieniądze na zakup konkretnych nieruchomości, których zakupem była zainteresowana.

Oskarżony, zatem nabywając te nieruchomości na swoją rzecz i w swoim imieniu postąpił zgodnie z poleceniem J. S..

Nie jest zatem możliwe przypisanie oskarżonemu przestępstwa sprzeniewierzenia jeżeli oskarżony postępuje z przekazaną mu rzeczą, zgodnie z wolą pokrzywdzonego.

Zachowanie oskarżonego nie było bezprawne. Nie wykazywał on zamiaru pozbawienia J. S. jej własności. Nie odmawiał zwrotu przekazanych mu pieniędzy, nie ukrywał ich, ani nie przeznaczył tych pieniędzy na własne cele. Oskarżony tym samym nie przywłaszczył 600 000 zł przekazanych mu przez oskarżycielkę subsydiarną. Postąpił z nimi zgodnie z wolą J. S..

Sąd miał na uwadze, że oskarżony nie przeniósł na J. S. własności zakupionych przez niego nieruchomości. Jednak jak wskazano powyżej przedmiotem przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. nie mogą zakupione przez oskarżonego nieruchomości.

Nie było podstaw do rozważania, czy zachowanie oskarżonego polegające na nie przeniesieniu przez oskarżonego na oskarżycielkę subsydiarną własności zakupionych nieruchomości wypełniło znamiona przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Przestępstwo oszustwa polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskaniu błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

To J. S. kierowała zachowaniem oskarżonego. Jej intencją było ukrycie majątku wspólnego jej i jej męża w postaci 600 000 zł, poprzez nabycie za te środki pieniężne nieruchomości w imieniu i na rzecz oskarżonego. Oskarżony działał z J. S. wspólnie i w porozumieniu. A nadto to oskarżycielka subsydiarna kierowała zachowaniem oskarżonego. Ponadto w zarzucie postawionym oskarżonemu S. K. nie wskazano, aby na oskarżonym ciążył obowiązek przeniesienia własności nieruchomości, które oskarżony zakupił zgodnie z poleceniem J. S..

<p>Wobec powyższego Sąd uniewinnił oskarżonego S. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu uznając, iż jego zachowanie nie wypełnia znamion przestępstwa. Ewentualne roszczenia oskarżycieli subsydiarnej J. S. wobec oskarżonego S. K. powinny być rozpatrywane przez Sąd cywilny. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego poprzez nie przeniesienie na J. S. własności zakupionych przez niego nieruchomości należy oceniać, jako niewykonanie umowy zlecenia przez oskarżonego i bezpodstawne wzbogacenie.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>-</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

-	-	-	-
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
-			
7. KOsztu procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II.	Sąd zasądził od oskarżycielki subsydiarnej J. S. na rzecz oskarżonego S. K. zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2880 zł		
III.	Na podstawie art. 640 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 1 k.p.k. sąd zasądził do oskarżycielki subsydiarnej J. S. na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania i wymierzył jej opłatę w kwocie 240 zł.		
6. 1Podpis			

--	--